

РЕШЕНИЕ

№ 2044

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 09.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10780** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-801/01.10.2021г. по описа на Дирекция ОДОП-гр.С., от Ц. В. С. ЕГН [ЕГН] адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], ет.5, ап.40 , срещу Ревизионен акт№ Р-22221020004449-091-001/21.04.2021г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г.– ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.
В жалбата са изложени аргументи, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като е допуснато нарушение на основни принципи на данъчното законодателство, съществено са нарушени процесуалните правила , нарушен е и материалния закон.Извършените от органите по приходите фактически констатации са явно необосновани. Излагат се твърдение за липса на визираните в чл.122 от ДОПК предпоставки за преминаване към ревизия по особен ред.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.К., който поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионният акт. Претендира разности по представен списък.
Ответникът по делото –Директора на Д“ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез процесуалния си представител –юрисконсулт К. оспорва жалбата и смята, че оспорения ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореният ревизионен акт е връчен на жалбоподателя по електронен път на 18.06.2021г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 30.06.2021г. /вх. № 94-Ц-44 по описа на ТД –НАП С./. Жалбата ведно с ревизионната преписка е изпратена на директора на Д“ОДОП“-С. към ЦУ на НАП на 02.07.2021г. и на същия ден е заведена с вх. № 23-22-1108/02.07.2021г. по описа на Д“ОДОП“ –С.. Срокът за произнасяне на решаващия орган по чл.155 ал.1 от ДОПК е 60 дневен и започва да тече, считано от 03.07.2021г и изтича на 03.09.2021г. Предвид факта, че липсва произнасяне на решаващия орган в законоопределеният срок, съгласно чл.156 ал.4 от ДОПК непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл.155 ал.1 от ДОПК се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната му част. Предвид изложеното, следва да се приеме, че РА е мълчаливо потвърден и депозираната жалба адресирана до АССГ с вх.№ 53-04-801/01.10.2021г. е подадена в предвидения в чл.156 ал.5 от ДОПК 30 дневен срок. т.е. жалбата е допустима и редовна.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020004449-020-001/24.07.2020г.. издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, при ТД на НАП С., оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112 ал.2. т.1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /лист 295-296 от делото/, е възложено извършването на ревизия на Ц. В. С. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019г . Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 11.08.2020г. Съгласно чл. 114. ал. 1 от ДОПК считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 30.11.2020 г. По реда на чл. 113 ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 11.01.2021 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221020004449-020- 002/09.11.2020 г.. издадена от органа възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221020004449-092-001 /19.02.2021 г.. връчен лично на 18.03.2021 г. В удължения срок по реда на чл. 117. ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22221020004449-091 -001 /21.04.2021 г.. издаден от А. Г. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. орган, възложил ревизията, и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на Н. С. - ръководител на ревизията. РА е връчен лично на лицето на 18.06.2021г.

С Ревизионния акт са установени данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г., 2016 г., 2017г., 2018г. и 2019г. в общ размер на 21 315 лв, ведно със съответните лихви 7406,51 лв. Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по ЗДДФЛ за ревизираните периоди.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, в хода на

ревизията с протокол № Р-22221020004449-П.-001/26.01.2021г. са присъединени материали от извършена проверка с УИН :ПФ-22221019000557 по отношение на жалбоподателя, изискани са и са приобщени извлечения от банковите сметки на жалбоподателя, извършени са справки, относно придобитото недвижимо имущество и извършени разпоредителни сделки с него през ревизирания период, изискани са документи и писмени сведения от жалбоподателя.

Извършена е насрещна проверка на търговско дружество „Поли - Еф 04“ ЕООД, чийто едноличен собственик и управител е жалбоподателят Ц. В. С..

Въз основа на събраните доказателства, органите по приходите са приели, че са налице предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК – налице са данни за недеklarирани приходи и доходи. В тази връзка на основание чл.124 от ДОПК, на жалбоподателя е връчено Уведомление № Р-22221020004449-113-001/30.12.2020г., по електронен път на 09.02.2021г., с което последният е уведомен, че са налице данни за укрити приходи или доходи, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2015г.-31.12.2019г. ще бъде определен по реда на чл.122 -124а от ДОПК.

По делото няма спор, че жалбоподателят е местно физическо лице и съгласно чл.6 от ЗДДФЛ е носител на задължения за данъци за придобити доходи от източници в Република България и от източници в чужбина. През ревизирания период, жалбоподателят е женен за В. И. Т. – С.. По отношение на съпругата му също е извършена ревизия със същия времеви обхват и вид задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ, приключила с издаване на РА Р-22221520004430-019-001/29.03.2021г., частично потвърден с Решение № 893/14.06.2021г. на Директора на Д“ОДОП“ – С., за данъчен период 2019г.

За ревизираните периоди, жалбоподателят е самоосигуряващо се лице в „Поли Еф 04“ ЕООД, без да получава възнаграждение за положен труд. Не са подавани годишни данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за ревизираните данъчни периоди и жалбоподателят не е регистрирано лице по ЗДДС.

Жалбоподателят е представил декларация за разкриване на банкова тайна за периода 2015г.-2019г.

Относно определяне на началните салда за всеки един от ревизираните периоди е предоставена възможност на жалбоподателя да представи обяснения и доказателства, но такива не са ангажирани.

За 2015г. органите по приходите са определили начално салдо в размер на 5000 лева. При проверка движението по банковите сметки са констатирани, че жалбоподателят е получил суми от Л. Ж. Т. в размер 11 000 лева, от И. С. Т. 10 000,00 лева и от Й. Милушос 1000 евро Едновременно с това жалбоподателят няма подадена ГДД чл.50 от ЗДДФЛ за 2015 г., както и за предходните години, в която да са декларира обстоятелствата по чл.50, ал.1, т.5 от ЗДДФЛ. Органите по приходите са определили, че така постъпилите суми представляват доход от източник по смисъл на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ и са определили дължим данък за 2015 г. в размер на 2295,83 лева.

Констатирани са, че през 2013г. е извършен разход за придобиване на недвижим имот находящ се в Германия, [населено място] на стойност 60000,00 евро. Предвид обстоятелството, че лицето има сключен граждански всичко придобито по време на брака е в режим на СИО и се смята, че двамата съпрузи имат дял за придобиването по 1/2 от сумата - 30000,00 евро или 58674,90 лева.

На 02.04.2015г. недвижимият имот находящ се в Германия, [населено място] е продаден на стойност 100 000 евро. Сумата е постъпила по банковата сметка на Ц. В. С. недвижимият имот е извършен разход за придобиване в размер на 60000,00 евро. Съгласно чл.33 ал.1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително на ограничени вещни права върху такова имущество, се определя, като положителната между продажната цена и цената на придобиване на имуществото се намалява с 10 на сто разликата: Разликата в размер на 40000,00 евро, намалена с 10 на сто разходи (4000 евро) 36000,00 евро 70409,88 лева представлява облагаем доход. В предвид обстоятелството, че лицето има сключен граждански брак, всичко придобито по време на брака е в режим на СИО и се смята, че двамата съпрузи имат равен дял за придобиването се взема в предвид 1/2 от сумата - 18000,00 евро или 35204,94 лева. Съгласно чл. 34 от ЗДДФЛ (в сила до 31.12.2015 г.) годишната данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество е облагаемият доход по чл. 33, придобит през данъчната година. Прилагайки чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ са определили дължим данък за 2015 г. е в размер на 3520,49 лева; Установени са и разходите, извършени от жалбоподателя, представени в табличен вид, съответно разходи за живот, платени суми по задължения към трети лица , предоставени парични заеми.

При анализа на представените банкови извлечения се установяват предоставени суми, на Г. Н. Г. в размер на 45000,00 евро или 88012,35 лева, на Е. А. в размер на 10000,00 евро или 19558,30 лева. Общия размер на предоставените суми е в размер на 55 000 евро или 107570,65 лева.

От Ц. В. С. с придружително писмо с вх.№ 53-00-952#17/29.01.2021 г. са представени копия на Договори за заем, както следва: Договор за личен заем от 01.10.2015 г. сключен с Г. Н. Г. за сумата в размер на 45 000 евро. Сумата е преведена на 06.10.2015 г.от банкова сметка [банкова сметка] (Е.) по банкова сметка на получателя. В точка втора от договора е уговорен срок за връщане - 31.12.2015 г. Сумата не е върната в уговорения срок. Договор за заем от 01.06.2015 г. сключен с Е. А. Т. за сумата в размер на 10000,00 евро. Органите по приходите са констатирани, че няма подадени ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2015г., в която да са декларирани обстоятелствата по чл.50 ал.1 т.5 от ЗДДФЛ.

Допълнително е установено плащане от жалбоподателя в размер на 18750,53 евро или 36672,85 лева по банковата сметка на Н. Н и на А. Ш. в размер на 1250,00 евро или 2444,79 лева, за които жалбоподателя не е дал обяснения на какво основание са наредени посочените парични средства.

При съпоставка на установените разходи и приходи се установява превишение на разходите над получените приход 2015 г. в размер на 6606,37 лева. Според ревизиращия екип, този недостиг представлява придобит и използван през 2015г. нуждите на ревизираното лице доход.

На основание чл. 122 от ДОПК, ревизиращия екип определя основата за облагане с годишен данък за 2015 г. , както следва:

- данъчна основа определена за доходи от други източници по чл.35 т.6 от ЗДДФЛ – 22 955,83 лв.

-Данъчна основа определена за доходи от прехвърляне на имущество 35204,94 лева.

- Данъчна основа - 6606,37 лева, вследствие установено превишение на разходите над приходите

Съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ размерът на данъка за годината се определя като

общата годи данъчна основа от всички източници на доход (64767,14 лв.) се умножи по данъчна ставка 10 на Дължимият данък за 2015 г. е в размер на 6476,00 лева.

За 2016г. , жалбоподателят не е декларирал начални и крайни салда, въпреки предоставената му от органите по приходите възможност. Въз основа на банковите извлечения, органите са определили начално салдо в размер на 27188,27 лева /стр.10 от РД/

По банковата сметка на лицето са постъпили суми от А. Ш. в размер на 4000,00 евро равняващи се на 7823,32 лева. На Ц. В. С. по повод извършвана проверка (приобщена към настоящето ревизионно производство) е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, но такива не са представени. Няма подадена ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2016 г., както и за предходните години, в която да са декларирани обстоятелствата по чл.50, ал.1, т.5 от ЗДДФЛ. Органите по приходите са приели, че постъпилите суми представляват доход от друг източник по смисъл на чл.35, т.6 от ЗДДФЛ. И в тази връзка се дължи данък за 2016 г. е в размер на 782,33 лева.

Установено е, че по банковата сметка на лицето са постъпили суми от Г. Н. Г. в размер на 25000 евро равняващи се на 48895,75 лева., във връзка с вземане на жалбоподателя по предоставен от последния заем през 2015г.

Извършен е анализ на установените разходи за живот, извършени плащания по сметки на 3-ти лица, разходите и приходите са представени в табличен вид на стр.14 от РД. Жалбоподателят не е представил писмени обяснения, относно размера на извършените от него разходи за 2016г.

При съпоставка между разходи и приходи е констатирано превишение на разходите над приходите в размер на 1599,45 лева.

Данъчната основа за 2016г. е определена на основание чл.122 ал.1 от ДОПК- доход от други източници по чл.35 т.6 от ЗДДФЛ - 7823,32 лева и установеното превишение на разходите над приходите в размер на 1599,45 лева.

Общата годишна данъчна основа от всички източници на доход е в размер на 9422,77 лв. Дължимият данък за 2016 г. е в размер на 942,00 лева.

За 2017г. ревизираното лице също не е дало писмени обяснения за наличните парични средства в началото на периода. Определено е начално салдо в размер на 73445,07 лева / стр.14 от РД/, въз основа на установеното от ревизиращия екип за предходната година и наличните парични средства в банковите сметки на Ц. С..

Установено е, че по банковата сметка на Ц. В. С. са постъпили суми от „Поли Еф 04“ ЕООД, размер на 20 500,00 евро с основание на превода „Прехвърляне на средства“. Няма подадена ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2017г., както предходните години, в която да са декларирани обстоятелствата по чл.50, ал.1, т.5 от ЗДДФЛ.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на „Поли Еф 04“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за което е съставен протокол № П-22221419171466-141-001/13.11.2019 г

От дружеството са представени оборотна ведомост за 2015г., 2016г и 2017г. Представена е хронология на сметка 4251 "Дивиденди-собственик" за периода 01.01.2017г.-31.12.2017г. с отразени счетоводни записи на изплатен дивидент в размер на 57000,00 лева и начислен дивидент в размер на 3000,00 лева. Представен е и протокол-решение от 28.04.2017 едноличния собственик на капитала за взето решение за разпределяне на дивидент. Не са представени документи и счетоводни записи по отношение извършеният превод на 20 500 евро равняваща се на 40 094,52 лева. Предвид обстоятелството, че лицето не получава трудови възнаграждения, както и

друг вид доходи то постъпилата сума органите по приходите са определили като доход от друг източник по смисъла на чл.35, т.6 от ЗДДФЛ.

За процесния данъчен период, жалбоподателят е получил доход от дивидент от „Поли Еф 04“ ЕООД в размер на 56 878,72 лева, като от дружеството е подадена декларация с вх.№ 2214И0231171/31.10.2017г. по реда на чл.55 ал.1 от ЗДДФЛ и от ревизиращия екип е отчетено, че е деклариран данък за внасяне в размер на 3000 лева. Към жалбоподателя е постъпила и сума от Г. Н. Г. в размер на 21 000 евро, равняваща се на 41072,43 лева с посочено основание –върнат заем.

През същия данъчен период жалбоподателят е придобил недвижимо имущество –апартамент с площ от 95.620 кв. м., [населено място], и два гаража, като общата стойност на посочените недвижими имоти е 174 755,27 лева платени от банковата сметка на жалбоподателя. Посочено, че са заплатени данък по ЗМДТ за придобиване на недвижимия имот и нотариална такса в размер на 5556,92, като S от тази сума следва да се отчете като направен разход от жалбоподателя, с оглед наличието на сключен брак и установения режим на СИО.

Предвид това според настоящия съдебен състав разходите за придобиване и подобрене на недвижимо имущество следва да се изчислят за жалбоподателя в общ размер, представляващ сбора от сумата 174 755,22 и 2778,46 т.е. общо в размер на 177 533,68. Органите по приходите са посочили като разходи за придобиване и подобрене на недвижимо имущество в размер на 223 490,98 / ред 16, колона 4/ на стр.19 от РД, но не става ясно по какъв начин е определен точно този паричен размер, тъй като липсват обективни данни за това. Т. възражение е направено и от жалбоподателя, което съдът намира за основателно.

Органите по приходите са определили разходи за издръжка и живот в размер на 13524,45 лева., както и допълнително извършени разходи въз основа на банковите извлечения, подробно посочени в табличен вид –стр.19 от РД, които включват платени суми по задължения към трети лица, предоставени парични заеми, разходи за заплатени данъци и други публични задължения.

В РД е посочено, че превишението на разходите над приходите е в размер на 56484,24 лева, като е калкулирана сумата от 223 490,98 /разход за придобиване на недвижим имот/.

Съдът като съобрази обстоятелството, че в РД некоректно е определена сумата на разходи за придобиване и подобрене на недвижим имот / ред 16 от таблицата на стр.19 от РД/, намира че следва да бъде коригиран размерът на превишението на разходите над приходите със сумата от 45 957,30 лева/ получена като разлика от 223 490,98 – 177 533,68 лева/ . По този начин от установеното от ревизиращия екип превишение на разходите в общ размер на 56 484,24 лева следва да бъде извадена сумата от 45 957,30 лева. Така се получава, че превишението на разходите е в размер на 10 526,94 лева. Именно тази сума следва да бъде включена в облагаемата данъчна основа на основание чл.122 ал.1 от ДОПК. Тя следва да бъде данъчна основа за определяне на дължимия данък от жалбоподателя през процесния период.

За 2017г. данъчната основа се формира от доход от други източници по чл.35

т.6 от ЗДДФЛ - 40094,52 лева /получена сума от „Поли Еф 04“ ЕООД и сумата от 10526,94 лева констатирано превишение на разходите над приходите. Така общият размер на данъчната основа е 50 621,46 лева , за разлика от определеният в РД размер на данъчна основа - 96578,76 лв

Съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ размерът на данъка за годината се определя като общата годишна данъчна основа от всички източници на доход / 50 621,46 лева/ се умножи по данъчна ставка 10 на сто. Дължимият данък за 2017 г. е в размер на 5062, 00 лева, вместо определеният с РА данък 9657,00 лева, вследствие на констатираната разлика в размера на общата годишна данъчна основа.

За 2018г. от жалбоподателя не са представени сведения и данни, относно началното салдо. От ревизиращите органи е определено начално салдо в размер на 478,69 лева

По банковата сметка на Ц. В. С. са постъпили суми от „Поли Еф 04" ЕООД размер на 12 000,00 евро равняващи се на 23 469,96 лева с основание на превода „Прехвърляне на средства". Няма подадена ГДД по чл.50 от ДДФЛ за 2018г. както и за предходните години, в която да са декларирани обстоятелствата по чл.50, ал.1 т.5, ЗДДФЛ. Получената сума е отнесена като доход от друг източник по смисъла на чл.35 т. 6 от ЗДДФЛ.

По банковите сметки на жалбоподателя са получени суми по вземания от трети лица – в общ размер на – 30 934,77 лв.,

От А. С. в размер на 3500 евро равняващи се на 6845,41 лева с основание на превода „кредит", за който е учредена договорна ипотека на недвижим имот в [населено място] и от Е. А. Т. в размер на 10 000 евро равняващи се на 19 558,30 лева по предоставения му заем през 2015 г. При анализа на представените банкови извлечения се установява и усвоен овърдрафт в размер на 4531,06 лева.

Относно разходите са отчетени такива за живот, за придобиване и подобрене на недвижимо имущество – нотариален акт № 39/31.10.2018г. в размер на 5000 евро, като от тази сума е зачетена сумата от 2500 евро като разход, предвид установения режим на СИО между съпрузите.

От жалбоподателя са предоставени заеми на Г. Б. в размер на 9500 евро, както и наредена сума в размер на 3520,00 лева към „Поли ЕФ 04“ ЕООД. Отчетени са разходи за заплатени данъци и други публични задължения. Извършена е съпоставка на констатираните разходи и приходи /таблица на стр.24-25 от РД/, като е установено превишение на разходите над приходите в размер на 18037,84 лева.

Формирана е облагаема данъчна основа на основание чл.122 ал.1 от ДОПК, в размер на 41 527,50 лева, представляваща сбор от установеното превишение на разходите над приходите и констатираните доходи от други източници по чл.35 т.6 от ЗДДФЛ в размер на 23 489,66 лева /постъпили суми по банковите сметки на жалбоподателя от „П. Еф 04 ЕООД с основание на превода „прехвърляне на средства“/. Дължимият данък за 2018 г. е в размер на 4152,00 лева.

За 2019г. определеното начално салдо е в размер на 628,70 лева парични средства по банковата сметка на жалбоподателя в Про Кредит банк АД. Отново е извършен анализ на приходите и разходите, като органите по приходите са определили следните източници на доходи:

Доходи от прехвърляне на имущество - 24447,88 лв.

От лицето са представени документи с вх.№ 59-00-952/28.09.2020 г. –Нотариален акт за продажба на недвижим имот от 23.10.2019 г.–апартамент в [населено място] на стойност 25000,00 лева. Продавач е жалбоподателят Ц. В. С. и съпругата му В. И. Т.-С. действаща, чрез пълномощник Ц. В. С.. По банковата сметка на С. е преведена сумата в размер на 12500 евро равняваща се на 24447,88 лева. За недвижимия имот е учредена договорна ипотека от страна на А. А. С. в полза на Ц. В. С. срещу даден заем, за което е издаден НА № 78/05.09.2017 г. за сумата от 15000,00 евро. Съгласно т.Ш от НА при неплащане на цялата или на каквато и да е част от паричната сума, дадена в заем в срока упоменат в НА (05.09.2018 г.) цялото вземане на заемодателя-кредитор става незабавно изискуемо и заемодателят има право да си събере вземането, чрез продажба на недвижимия имот. От страна на А. С. през 2018 година са преведени 3500,00 евро. С. на придобиване на НИ е в размер на 11500,00 евро представляваща разликата между дадената и частично възстановена заемна сума. Съгласно чл. 33, ал.1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително на ограничени вещни права върху такова имущество, се определя, като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото се намалява с 10 на сто разходи. Разликата в размер на 1000,00 евро, намалена с 10 на сто разходи (100 евро) равна на 900,00 евро или 1760,25 лева представлява облагаем доход. В предвид обстоятелството, че лицето има сключен граждански брак, всичко придобито по време на брака е в режим на СИО и се смята, че двамата съпрузи имат равен дял за придобиването се взема в предвид 1/2 от сумата - 450,00 евро или 880,12 лева. Съгласно чл. 34 от ЗДДФЛ годишната данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество е облагаемият доход по чл. 33, придобит през данъчната година. Съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ размерът на данъка за годината се определя като общата годишна данъчна основа от всички източници на доход се умножи по данъчна ставка 10 на сто. Дължимият данък за 2019 г. е в размер на 88,01 лева.

Констатирано е, че жалбоподателят е получил доходи от дивиденди - 85500,00 лв. (ред 10, колона 3/ Представени са протокол- решение от 25.04.2019 г., 23.05.2019 г, 20.06.2019 г, 25.07.2019 г., 22.08.2019 г., 19.09.2019 г., 24.10.2019 г., 21.11.2019 г. и 19.12.2019 г. на едноличния собственик на капитала на „Поли -Еф 04" ЕООД за взето решение за разпределяне на дивидент. Извършена е проверка в ПП С. за подадени декларации по чл.55, ап.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО от страна на „Поли Еф" ЕООД, при която е установено, че декларираният данък в размер 4500лв. е внесен ведно с лихвите за просрочие.

За 2019г. не е констатирано превишение на разходите над получените приходи. В хода на съдебното производство е допусната до изслушване съдебно - счетоводна експертиза, която е приета от съда и не е оспорена от страните. Според вещото лице, получените суми по банковите сметки на жалбоподателя изцяло съвпадат с тези, констатирани от органите по приходите. Относно така определеното начално салдо за всеки един данъчен период, вещото лице е констатирало същите размери, посочени и от ревизиращия екип, с изключение на данъчен период 2015г. За този данъчен период органите по приходите са определили сума в размер на 5000 лева, за разлика от вещото лице – 0 лева. Вещото лице също е посочило, че посочения разход за придобиване на недвижим имот през 2017г. в размер на 223 490,98 лева не става ясно как е получен, след като Ц. С. е заплатил сума в размер на 174 755,27 лева. Вещото лице е уточнило, че въз основа на представените договори за заем от жалбоподателя е определил получените и предоставени заеми от С., като източник на средства, който не представлява облагаем доход. С оглед разпоредбата на чл.124 ал.2 от ДОПК, съгласно която в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по реда на чл.122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122 ал.1 е подкрепено със събраните доказателства, е предоставена възможност на жалбоподателя да направи доказателствени искания, включително и да ангажира доказателства. Освен представените договори за заем други писмени доказателства от жалбоподателя и процесуалния му представител не са представени.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Оспореният РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни квалифицирани електронни подписи. Ревизионният акт е издаден от органи с материална компетентност. Същият е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и представената и приета Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на Директора на ТД

на НАП С.. С оглед представените доказателства от ответника, съдът прави извода, че органът възложил ревизията и ръководителя на ревизията са притежавали валиден КЕП. Възражения относно валидността на подписите от жалбоподателя не се прави в настоящото съдебно производство.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Ревизионният акт е мълчаливо потвърден от Директора на Д“ОДОП“ –С..

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство.

Органите по приходите са приели, че по безспорен начин са установени обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно: налице са данни за укрити приходи или доходи. Данъчната администрация твърди, че получените приходи от жалбоподателя не съответстват на имущественото му състояние в четири от ревизираните периоди, както и в четирите данъчни периода са получени банкови преводи от други физически и юридически лица, представляващи доходи недеklarирани по реда на чл.50 от ЗДДФЛ.

При наличие на получени доходи от жалбоподателя въз основа на постъпили парични средства от физически лица по банковите му сметки, получени доходи от продажба на недвижимо имущество и получени парични средства от „Поли Еф 04“ ЕООД, жалбоподателят не е подавал данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ. Направени са констатации за извършени парични вноски по банковата сметка на Ц. В. С. от трети лица без доказателства както за произхода на средствата, така и за основанията за внасянето им по сметката на жалбоподателя. Също така за всеки един данъчен период от обхвата на ревизията с изключение на данъчен период -2019г., е констатирано превишаване на разходите над приходите и едновременно с това за предоставените от жалбоподателя заеми не е подадена нито една данъчна декларация по чл.50 ал.1 т.5 от ЗДДФЛ. При два от данъчните периоди направените разходи явно и съществено надвишават размера на получените средства.

На основание чл. 122, ал. 4 от ДОПК, както и по чл.35 т.6 от ЗДДФЛ и чл.33 от ЗДДФЛ, ревизиращият екип е определил основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица за 2015г., 2016, 2017, 2018г, 2019г, като са взети предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, описани на стр. 9 и стр. 10 от РД.

В тази връзка, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на 09.02.2021г. е връчено уведомление, с което ревизираното лице е било информирано, че основата за облагане с годишен данък по ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019

г. ще бъде определена по реда на чл. 122 -124а от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизириания субект.

Приходните органи са направили извод, че са налице данни за укрити доходи от жалбоподателя, получени парични средства по сметката му от трети лица, без да може да бъде определен произхода на средствата и основанието за внасянето им в полза на Ц. С. .

Спазена е нормативно регламентираната процедура за това по чл. 124 от ДОПК - задълженото лице е уведомено по предвидения в закона ред и от него е изискано да декларира точният размер на доходите и извършени разходи за ревизириания период с декларация по чл. 124. ал. 3 от ДОПК.

Изследвани са относими обстоятелства за определяне на данъчните основи, регламентирани в чл. 122. ал. 2 от ДОПК. а именно: платени данъци и осигурителни вноски, движение и остатъци по банкови сметки, сключени договори, продажба на недвижимо имущество, разходи за живот и др., данни които подробно и последователно са описани в констативната част на РД.

Видовете доходи по ЗДДФЛ са визирани в чл. 10, в зависимост от източника: 1. доходи от трудови правоотношения; 2. доходи от стопанска дейност като едноличен търговец; 3. доходи от друга стопанска дейност; 4. доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество; 5. доходи от прехвърляне на права или имущество; 6. доходи от източници по чл. 35, както и доходи, облагаеми с окончателни данъци по този закон. Според чл. 11, ал. 1 ЗДДФЛ ако не е предвидено друго в този закон, доходът се смята за придобит на датата на: 1. плащането- при плащане в брой; 2. заверяването на сметката на получателя на дохода или получаването на чека- при безналично плащане; 3. получаването на престацията- за непаричен доход.

Съгласно чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с

изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Според чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ Облагаемият доход е брутна сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от: всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Всъщност, ЗДДФЛ не съдържа легално определение на понятието "доход", както няма легално определение и на понятието "облагаем доход", като в разпоредбата на чл. 10 от закона са дадени видовете доходи според два различни класификационни критерия – според източника на дохода - ал. 1 от разпоредбата, и според формата на получаването/плащането му - ал. 2 от разпоредбата. По аналогия, от разпоредбите на Счетоводен стандарт 18, определящ дефиницията за "приход на предприятие" в счетоводен аспект и при съобразяване с посочената норма на чл. 10 ЗДДФЛ, следва да се приеме, че доходът е икономическо понятие, което обхваща получени от конкретно физическо лице оценки в пари права, които водят до нарастване на имуществения комплекс на това лице чрез нарастване на активите или намаляване на пасивите му. Разпоредбата на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, освен наличието на доход, който да се обложи, изисква той да е получен от "други източници". Понятието "източник на доходи" също не е дефинирано изрично в ЗДДФЛ. Това налага извличането му по тълкувателен път при съобразяване с логиката на закона и преследваната от законодателя цел. От една страна, понятието представлява класификационен критерий по чл. 10, въз основа на който са изброени такива доходи, като с препратка е посочено, че по този критерий, доходи са и тези по чл. 35 ЗДДФЛ, а от друга страна, в чл. 8 от закона е посочено за кои източници на тези доходи се счита, че се намират на територията на Република България. В данъчното законодателство и в частност в ЗДДФЛ, отделните източници на доходи не се изброяват изчерпателно (по аргумент от чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ), като нормативно регламентираният принцип е, че подлежат на облагане доходите от всички източници, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закона (чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ). Доходи с неустановен произход не се уреждат в материалния закон, а посочената разпоредба на чл. 35, т. 6 включва разширително тези доходи, чиито източник не е изрично посочен в закона, но не включва и тези с неустановен източник.

Съгласно чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто. А според чл. 17 ЗДДФЛ Общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл. 25, 30, 32, 34 и 36, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения. При тази правна рамка, съдът намира следното

Съдът възприема за правилен способа на изготвяне на паричните потоци от органите по приходите, при който началното салдо на всеки данъчен период

следва да се формира като сума от средствата, които са налични в началото на данъчния период, без значение дали това са налични пари в брой или по банкови сметки, крайното салдо следва да се формира като към началното салдо на паричните средства в началото на данъчния период се прибавят постъпленията през данъчния период, от тях се извадят разходите и се формира крайният резултат на паричните средства в края на данъчния период. Това крайно салдо следва е начално за следващия данъчен период.

Относно така определеното начално салдо в жалбата не са изложени възражения. Формираният размер на началните салда съгласно заключението на съдебно –счетоводната експертиза, която съдът кредитира като обоснован и изготвен въз основа на всички писмени доказателства не е оспорен от жалбоподателя . Съдът отчете и факта, че така определеното начално салдо в размер на 5000 лева за 2015г. / за разлика от ССчЕ-0 лева/, изцяло е в интерес на жалбоподателя.

Един от спорните по делото въпроси касае произхода и основанието на постъпилите по банковите сметки на жалбоподателя парични суми, от различни физически лица, както и от търговско дружество „Поли Еф 04“ ЕООД, без да бъде посочено основанието при извършване на банковите преводи, както и без да може то да бъде установено. В настоящото съдебно производство не бе подкрепена с надлежни доказателства тезата на жалбоподателя за получени заемни средства.

В хода на ревизионното производство, жалбоподателят не е дал обяснения, при подаване на жалбата адресирана до решаващия орган, както и до АССГ е представил договори за заем, сключени между него в качеството му на заемател, от една страна и от друга в качеството на заемодатели съответно „Поли Еф 04“ ЕООД, други договори за заем, в които жалбоподателят е заемодател, а съответно А. Ш., Л. Ж. Т., И. С. Т., заематели. Прави впечатление, че независимо от годината, която е посочена в договора -2015г., 2014., 2017, 2018г. всички договори са еднотипни, изписани по абсолютно идентичен начин и с един й същи шрифт. Отделно от това, въпреки получаваните и предоставяни заеми от жалбоподателя в различни парични суми, последният не е подал нито една данъчна декларация за периода 2015г-2019г. по чл.50 от ЗДДФЛ, каквото задължение несъмнено е налице, при наличие на законовите предпоставки на чл.50 ал.1 т.5 от ЗДДФЛ. Също така прави впечатление от приложените по делото банкови извлечения, че когато жалбоподателят е предоставял заеми същият коректно е посочвал основание „предоставен заем“.

Наличието на всички тези обстоятелства води до извода, че като частни документи договорите за заем са съставени единствено за целите за оспорване на ревизионния акт, включително и на настоящото производство и съдът намира, че същите не отразяват действително настъпили факти. Основателни са доводите на процесуалния представител на ответника в писмените бележки , че в случай че такива договори са съществували, биха могли да бъдат

предоставени още в хода на ревизионното производство. Договорите не само, че не са представени, но не са дадени и никакви обяснения от жалбоподателя в този смисъл. В хода на ревизията от Ц. С. не са дадени никакви сведения в тази връзка.Ето защо съдът не кредитира като годни писмени доказателства представените договори за заем /стр.9-12 от делото/.

Предвид това основателно и законосъобразно органите по приходите са приели, че постъпилите суми съответно през 2015 година по банков път от Л. Ж. Т. в размер на 11 000,00 лева, от И. С. Т. - 10 000,00 лева и от Й. Милушос 1000 евро равняващи се на 1955,83 лева, постъпила сума от А. Ш. в размер на 4 000 евро равняващи се на 7 823,32 лева, представляват доход от друг източник по смисъл на чл.35, ал.6 от ЗДДФЛ;

Следващ спорен въпрос по делото е относно постъпилите суми през 2017г. и 2018г. по банковите сметки на жалбоподателя от търговско дружество „Поли Еф 04“ ЕООД. В жалбата се твърди, че сумите постъпили по банков път от дружеството са предоставени в заем суми в полза на жалбоподателя. Видно от представените писмени доказателства, във връзка с извършена насрещна проверка от ревизиращия екип на счетоводството на дружеството, липсва счетоводно отразяване на сумите получени от жалбоподателя по банков път с посочено основание „прехвърляне на средства“. Представените договори за заем, от жалбоподателя, които съда не кредитира, в случай че отразяват действително настъпили факти би следвало да намерят отражение и надлежно да бъдат осчетоводени в дружеството, както това е сторено по отношение на получения дивидент, надлежното му деклариране от дружеството и заплатения данък.

Несъмнено е установено получаване от Ц. С. на парични банкови преводи от дружеството, на което е едноличен собственик, поради което се потвърждава констатацията на приходните органи за излизане на средствата от патримониума на дружеството и придобиването им в собственост от ревизираното лице. Тази сума е приета от приходните органи като облагаем доход от друг източник по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, поради неустановеното от жалбоподателя основание за получаване на паричната сума по превода.

С паричните преводи по банковата сметка на жалбоподателя е увеличено имуществото му и това увеличение представлява доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ, който доход се квалифицира като такъв по чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, участва при формиране на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и се облага с данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ.

При тези факти изцяло в тежест на жалбоподателя по общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. и с чл. 144 от АПК и § 2 от ДР на ДОПК е да установи в условията на пълно доказване основанието за превода на сумите по сметката му съответно необлагаемостта на тези доходи, но такива надлежни и достоверни доказателства не са ангажирани.

Относно констатиранияте доходи през 2015г. от продажба на недвижимо

имущество, находящо се във Федерална Република Германия, жалбоподателят излага аргументи, че данък не се дължи, тъй като с оглед избягване на двойното данъчно облагане приложение намира Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане, сключена между Р България и Р Германия /СИДДО/.

Съгласно чл.75 от ЗДДФЛ когато в данъчна спогодба или в друг международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила, се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на този закон, прилагат се разпоредбите на съответната данъчна спогодба или договор.

Съгласно чл.6 т.1 от СИДДО, доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

В чл.22 т.2 от СИДДО предвижда „В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) Когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в Германия, България, спазвайки разпоредбите на буква "б" и "в" на тази алинея, ще освободи такива доходи или имущество от облагане с данък.

б) Когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11, 12 или чл. 13, ал. 2 на тази спогодба могат да се облагат с данък в Германия, България ще допусне като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Германия. Т. приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към този доход, произхождащ от Германия.

в) Когато в съответствие с която и да е от разпоредбите на тази спогодба получени доходи или притежавано имущество от местно лице на България са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице да вземе предвид освободените доходи или имущество.

В случая спогодбата дава право на Германия да обложи реализираните от жалбоподателя доходи от продажба на недвижимо имущество, находящо се на нейна територия. Конкретното облагане ще бъде извършено съгласно разпоредбите на немското данъчно законодателство. Със сключената данъчна спогодба се преразпределят данъчнооблагателните правомощия на държавите, подписали спогодбата. В цитирания чл.22 ал.2 б“а“ от СИДДО е предвиден метод „освобождаване с прогресия“ По –конкретно посочената разпоредба гласи, че когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбата на тази спогодба могат да се облагат с данък в Германия, България ще освободи такива доходи или имущество от облагане с данък.

На основание чл.50 ал.6 от ЗДДФЛ местните физически лица могат да не представят удостоверение за размера на внесения данък за доходи от източник

в чужбина, при облагането на които съгласно действащата данъчна спогодба се прилага метод за избягване на двойно данъчно облагане „освобождаване с прогресия“ В конкретния случай такива документи, видно от предоствената молба от процесуалния представител на жалбоподателя, същият не притежава. Въз основа на изложеното, Ц. С. не дължи определеният му данък от продажба на недвижим имот в Република Германия и съответно РА в тази част и в частта за дължимите лихви следва да бъде отменен. Т.е. така определената данъчна основа следва да бъде намалена със сумата от 35204,94 лева, съответно дължимият данък за 2015г. следва да бъде определен в размер на 2956 лева и дължими лихви в размер на 1492,13 лева, а РА за сумата на данъчните задължения над посочения размер за 2015г. от 2956 лева ведно с дължимите лихви над 1492,13 лева следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

За 2016г., с оглед изложените мотиви в настоящото решение, съдът намира, че по отношение на така установените данъчни задължения, не следва да бъде извършвана корекция.

За 2017г. органите по приходите неправилно както посочи и вещото лице са определили размерът на разходите за придобиване и подобрене на недвижимо имущество. Подробно във фактическата обстановка, са изложени мотиви защо следва да бъде преизчислен размерът на превишението на разходите над приходите в посока намаление. Дължимият данък за 2017 г. е в размер на 5062 лева, вместо определеният с РА данък 9657,00 лева, вследствие на констатираната разлика в размера на общата годишна данъчна основа. Дължимите лихви за забава също следва да бъдат коригирани от размер на 2726,81 лева в размер на 1528,57 лева.

В частта на установените данъчни задължения върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2018г. РА е законосъобразен.

За 2019г. констатациите на органите по приходите също са законосъобразни. Във връзка с извършената продажба на недвижим имот в [населено място], придобит през 2017г., ревизиращият екип обоснова е приложил разпоредбата на чл.13 ал.1 т.1 във връзка с чл.33 ал.1 и чл.34 от ЗДДФЛ. Правилно е определено, че разликата между покупната цена, заплатена през 2017г. и продажната цена при продажбата на имота 2019г. е 1000 евро. От посочената сума са приспаднати 10 % разходи т.е. 900 евро представлява облагаем доход в съответствие с цитираните разпоредби. Предвид изложеното е определен данък върху доход от прехвърляне на имущество – 88, 00 лева.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспореният ревизионен акт следва да бъде частично отменен, така както бе посочено за установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2015г. и 2017г., както и по отношение на определените лихви, а в останалата част за данъчен период 2016г., 2018г. и 2019г. жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. В тази част РА е законосъобразен.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат, съразмерно на жалбоподателя и ответника съобразно уважената част от жалбата – респективно отменената част

на оспорения ревизионен акт за установените данъчни задължения по ЗДДФЛ за 2015г. и 2017г. и отхвърлената ѝ част за останалите данъчни периоди – 2016, 2018г. и 2019г.

Претендираните от жалбоподателя разноски по представен списък са в общ размер на 4500 лева – 3000 лева заплатени по банков път адвокатско възнаграждение и 1500 лева депозит за вещо лице. Претендираните от ответника разноски са съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.3 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На жалбоподателя следва да се заплатят от ОДОП –С. към ЦУ на НАП разноски в размер на 1768,58 лева, а на ОДОП-С. към ЦУ на НАП следва да се заплатят 1789,21 лева от жалбоподателя

Воден от горното и на основание чл.160 ал.1 и чл.161 ал.1 от ДОПК, АССГ – III – то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221020004449-091-001/21.04.2021г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г.– ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, в частта за установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2015г. за сумата в размер над 2956 лева, както и за дължимите лихви за сумата в размер над 1492,13 лева и в частта за установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2017г. за сумата над 5062 лева, както и за дължимите лихви за сумата над 1492,13 лева ;

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. В. С. ЕГН [ЕГН] адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], ет.5, ап.40 , срещу Ревизионен акт № Р-22221020004449-091-001/21.04.2021г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г.– ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, в частта на установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2016г., 2018г. и 2019г. ведно с установените лихви за забава, както и за установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2015г. в размер на 2956 лева, както и за дължимите лихви в размер на 1492,13 лева и за установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2017г. в размер на 5062 лева, както и за дължимите лихви в размер на 1492,13 лева ;

ОСЪЖДА Ц. В. С. ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 1789,21 лева /хиляда седемстотин и осемдесет и девет лева и двадесет и една стотинки /, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на Ц. В. С. ЕГН [ЕГН] сумата от 1768,58 лева /хиляда седемстотин шестдесет и осем лева и петдесет и осем стотинки / разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: